



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

VII Gemitus. Quòd impuris stimulis agitetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

*caus esse ad gratiam promerendam, retinen-
dam, & recuperandam. quàm si omni tempo-
re coram Deo inveniaris non altum sapere, sed
numere, inquit Bernardus serm. 54. in
Cant.*

GEMITUS VII.

Quòd impuris stimulis agitetur.

O Domine qui pasceris inter lilia, &
inter animas castas inhabitas, atten-
de directionem infirmitatis meæ. Con-
cupiscit enim caro adversum Spiritum,
urgeor, uror impuris ignibus, & fas non
est dicere, vel coram te, quæ patior (qui
puritas es, & puritatis amans; speculum
sine macula, fons puritatis) proloqui.
Imago tua cum sim, volutor in cœno læ-
viente hoste domestico, qui tantò crude-
lior, quantò blandior, malum pro bo-
no reddens, quem dum pasco, is con-
tra me se erigit, quem cum foveo, cru-
deliter se armat contra me, impugnans
usque ad divisionem Spiritus à te D E O
meo. Et quis me liberabit de vinculo
impro-

improperii hujus? quousque colaphizantem sentiam? Confusione plenus, repletus ignominiâ, indignus, qui te suscipiam in cor meum tam foedum, tam immundum? miser ego, quis me liberabit de hoste tam valido? quis alligabit? Quis vulnera sanabit tam sæva, tam hiulcantia? O Custos hominum amantissime, quare me ponis contrarium tibi; sed quid dicam? aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerim? Ita est Domine, ego feci, meæ incuriæ, meæ negligentia intromiserunt hostem, & cum intromisso sæpe pacem faciunt & paciscuntur, contentæ, si non opprimat, si non occidat per consensum; sed respice humilitatem meam & difficultatem, quam patior, quoniam amodò factus sum ipsemet mihi gravis, mihi que contrarius, avertere cupio, & extinguere nitor flammam, sed frustra, reaccenditur, recurrit usque decies & ampliùs. Placare, obsecro, Domine, & converte me ad te, per cordis munditiem non abscondas faciem tuam à me, qui ut mundares me, non
aver-

avertisti faciem tuam ab increpantibus & conspuentibus in te. Quis enim ego, aut quæ fortitudo mea, ut resistam hosti tam furenti, tam frequenter insultanti, vix mentem subit cogitatio, & inflatur corpus animale, insuper undique insidiæ, ubique laquei, inquinatæ sunt viæ meæ in omni tempore, & quomodo apparebo ante faciem tuam? Mundissime Fili Virginis, ne sis mihi formidini Deus meus, in terefugium meum, qui dominaris potestati maris, & motum fluctuum ejus tu mitigas, mitiga dolores, tolle angores, aufer labores, Deus fortis & potens, audi ejulatum pupilli afflicti tui, porrige manum, & extrahe me de profundo, de lacu miseræ, & de luto facis, ut sancta tractem *sanctè & purè.*

Respondet Christus

*Afflicto præ impuritatibus & ingruentibus
carnis tentationibus.*

Sufficit tibi gratia mea fili, virtus in infirmitate perficitur, & obscœnis insultibus

bus

bus roboratur ; necdum ad sanguinem
usque restitisti , his immunditiis ; anima
mundatur, & evadit purior, si tamen per-
severit repugnando oppugnantibus : nec pec-
catum reputatur, quod voluntas non re-
ceptaverit ; plures pluribus annis impu-
gnati, sed dum non expugnati, eas esse pu-
riores, talem te cupio ; hi tuniculi, hi stimuli
sunt, quibus impelleris, ut vel invitus hu-
milia secteris, & ad me confugias orando,
gemendo : Circumspectum te cupio in
sensibus, nec enim securus eris, quamdiu
carne hac circumdatus es, minimis datis
occasionibus sese offerent hi stimuli incau-
tum aggressuri, si fortè murum conscen-
dere sinantur, & irrepere, rationem ob-
scurabunt, & voluntatem, si possunt, pro-
pellent omni modo ad consensum. Qua-
re sedulo tibi invigilandum, resistendum
fortiter, fores occidendæ firmiter ; quod
reliquum est, si nolenti irruant improvisò,
non ideo timendum quasi de Victoria ab
ipsis reportatâ, quamdiu displicent, salva
res est. Ut aviculæ super caput volitent,
&

& levi stercore illud aspergant, vix prohibere poteris, benè autè ut non nidificent. Pari hîc modo : Abiguntur frequentius, dum non intendis, dum non respondes, sed à memoria arces, aut si jam irrepserunt, expellis protinus, quàm si adhibeas multa remedia alia. Tu solus non es, qui ista pateris, inò vix ullus est, etiam si eximiâ polleat sanctitate & perfectione, cui non incidant impuræ cogitationes. Verùm in hominis arbitrio positum est, vel respuere, vel assentiri; quare ne deficias sperans, & orans, simul libertas resistendi pene te est, gratia quoque mea non deerit. Tui modò muneris est, pugnare his armis, ne vincaris, impossibile est sine pugna victoria, nec quisquam cor mundum retinebit feriendo, assiduè te oportet stare super custodiam cordis tui: qui enim recusat esse cautus, nec castus erit. Otiosus in hac excubia nemo est, qui non & vitiosus sit. Subeant mentem iudicii austeritas pœnarum infernalium acerbitas, præmiorum

miorum immensitas, & fies ad pugnan-
dum audacior, parva est & ad horam vo-
luptas, non item pœna, perire incipit, qui
non identidem resistit his, aut similibus
armis.

Observatio.

FRæquenter nimis accidit Dei servis ist-
hæc tentatio, quia hostis intra & extra
nos est, facilè corpus accenditur, si obje-
ctum aliquod conceperit phantasia, in quo
proinde sedulò cavendum, ne vel irrepat,
vel dum in illa irrepserit, protinus expel-
latur: Haud aliter se phantasia habet ad
corpus, quàm ignis ad stipulam, quam,
si contigerit, protinus accendit: pari mo-
do eheu! experimur, quod ubi imagina-
tio figuram obscœni conceperit, protinus
concupiscentia inflammatur tam arden-
ter, ut non rarò voluntas vacillare inci-
piat præ ardore libidinis, hinc postea in
homine bonæ voluntatis, anxietas & an-
gustia, timente, ne consenserit, eò quod
admiserit has fœdas suggestiones; verun-
tamen

tamen semper observandum ex communi DD. sensu, nunquam committi peccatum læthale sine plena advertentia, & objecti aliquali cognitione; quod præsertim locum habet in iis, qui aliàs contrariam habent voluntatem ad peccandum, secus in iis, quorum voluntas continuò ad malum pender; parati hic, & nunc, si esset occasio, peccare, in his credo non tam plenam malitiæ cognitionem requiri, quin peccent mortiferè, de his ergo reticendum, & de Religiosis fermocinandum.

Transactâ itaq; tentatione, urget scrupulus, ne fortè consenserint, torquent se examinando singula, qualiter inceserint, quomodo se in ea gesserint, idque nonnunquam faciunt tam intensè, ut in una tali discussione non parùm se crucient, & caput fatigent, sique id frequenter faciunt, lædent cerebrum; ideoque minimè suadendum, aut ullatenus permittendum, ut ultrà unum Pater & Ave, maximè si scrupulosi sunt, discutiant, & si manent dubii, adhuc pro ipsis standum est in dubio

E**non**

non pro peccati assensu; Constat namque quod quo diutiùs investigant, tantò validiùs involvuntur & intricantur, ut post longum examen magis sint ancipites, anxii & obtenebrati, quàm initio. Quare si deprehendant contrariam, & ante, & post tentationem se habere voluntatem, & displicentiam potiùs, quàm rei foedæ complacentiam, tutò credant, se non consensisse, estò perseveret dubium. Quid enim? si in genere hanc regulam statuunt D.D. de hominibus minimè scrupulosis, quid de scrupulosis dicendum? Et sanè quis credet uno, eodemque horæ quadrante ex filio Dei, ex homine in statu gratiæ constituto, effici mancipium dæmonis, tam latenter, tam subreptitiè, ut de hoc dubitet, & anxius sit? nec evincit, quod omnis peccati, etiam læthiferi consensus fiat in momento; nam esto id sit verum, præcedit tamen dispositio sat longo temporis tractu in homine vel modicæ etiam pietatis. Aliud concedamus de iis, qui quasi aquam bibunt iniquitatem.

rem. Legatur R. P. ROSEL. Carthus.
in suis praxibus de præsentī materia, &
consolationem recipiet. Verūm non of-
fendat pedem in eo, quod scribit, surgen-
dum è lecto, ingruente gravi tentatione
propellente ad consensum, sed cum sale
accipiat, sciens id intelligendum de iis, qui
se frequenter norunt lapsos, nisi id ege-
rint, tunc autem solūm judicari sciat, pro-
babile periculum consensūs, inquit Peli-
zarius fol. mihi 404. quando quis est ex-
pertus in similibus occasionibus se semper
peccasse mortaliter, deliberatè consen-
tiendo. Nequaquam ergò practicandum,
imò à Superioribus præcipiendum, ne id
faciant. Deus bone! quis hic non locus
foret dæmoni, qui tunc vel maximè infe-
staret, sciens facilè destruendum hominē,
si à somno impedire possit, & vel maximè
Religiosos noctu excubias Domini agen-
tes. *Durum hoc foret*, inquit Tamburinus
in lib. de 10. Præcept. nec credendum à Deo
taie onus imponi, ut cogatur è lecto surgere, &
se v.g. percutere, flagellare, &c.

Timeant tamen circa hanc materiam Religiosi irreligiosi, quibus magis curæ est sanitas, quàm sanctitas, corpus quàm anima, qui ad levissimam pulicis puncturam se protinus impudicè conspiciunt, ad minimam molestiam se turpiter contrectant; O Religiosum verè irreligiosum, & impudicum! nescis, quia Deus adest; & Virgo purissima, & Angelus Custos te conspiciunt? à Judæis discite, his, ut in eorum Dalmuth legitur, inhibetur ne unquam se in medio cubiculi, sed ad latus exuant, dum se exuunt, ut & luci abscondant, quæ natura vult abscondi. Gravissimè nos Religiosi objurgandi, qui & voto obstringimur, & ad Angelicam puritatem assequendam tendere obligamur.

Sed obtendunt illi conservandæ sanitatis obligationem, ignorantes, vel certè scire nolentes, tot sanctarum Mulierum, & omnium qui castè & piè vixerunt exempla; de Pio V. Pont. Max: verè pio referunt, quòd mori potiùs elegerit, alioquin fortè curandus, quàm ut sanandæ partis secretæ
copiam

copiam fecerit Medicis, quòd hic in hoc, & innumeri alii Sancti in aliis similibus egerunt, imò ut confundantur magis tales (quia reverà magis confundendi quàm oppugnandi sunt hujusmodi) videntes pretiositatem hujus gemmæ, sciant Religiosum obligatum cæteroquin ad obediendum in omnibus citra peccatum, non posse juxta DD. adigi, sed præcepto obedientiæ ad nudandum se, & curandas partes secretas, nec teneri obedire. Item Virginem ob solam integritatem corporalem servandam, posse se certo mortis periculo objicere: Videatur Laymannus, Escob, Turianus, & alii &c.

De his hominibus, qui innocentioris vitæ semper fuerunt, id ausim dicere, non rarò multum periculi inesse, dum ad Religionem venientes nihil adhuc sciunt, aut si quid advertunt præ pudore manifestare negligunt summoperè his attendendum; natura neq; eheu! depravata non feriat, cumque inditum nobis sit, & naturale deslectari, periculosum est, & nonnunquam

E 3

incautè

incautè admittitur error ab istis sat enormis contra castitatem, qui licet ante malitiæ agnitionem non tam graviter iis impu-
retur; sunt tamè omni modo præmunien-
di & admonendi, ut fidelissimè sese expli-
cent, somnia etiam ab illis expiscanda,
ne fortassè pudore præpediti taceant non
tacenda; re compertâ protinus cum hor-
rore tamen quodam demonstranda vitii
hujus absurditas, bestiis communis, Dei
offensa, æternæ felicitatis amissio, poenæ-
que incurfio, &c.

Contingit circa istos, quod eò, quod
objectum non habeant, utpote custoditi
hactenus ab hac fœditate surgentibus mo-
tibus carnis, & cæteris, quæ subieco, dum
se natura exonerat, ipsi sibi eadem interdum
repræsentent, sic phantasia concepto quasi
igne carnem succendit ad libidinem, ubi
nisi præmoniti, statim discant elidere, ma-
gno eis damno esse poterit. Imò non rarò
fortiùs ad consentum impelluntur, quàm
alii, qui multis etiam annis jacuerunt in
his sordibus: Nihil ergò consultiùs, quàm
ut eis.

ut eis remonstretur absurditas &c. ut supra dictum. Quâ veritate semel agnitâ, voluntas ad detestandum flectenda; declinando omnimodo; declinando dico: esto namque insurgant millies, non erit opus semper positivè resistere maximè sub oratione? vel comprimere argumentis contrariis, aut externis castigationibus, voluntas solummodò dicat simpliciter, nolo Deum offendere, nolo consentire huic carni pessimæ volenti animam pertrahere ad gehennam &c. De reliquo pergant in eo, quod habent præ manibus, & tentatio erit eis in meritum, ita monet Laymanus Confessarios; ita probat experientia, cum in omnibus, tum vel maximè in istis.

Et licet penè omnia vitia repugnando expugnentur, & strenui militis sit pugnare, non fugere, nullatenus tamen in hoc bello pugnandum, sed protinus vel ad conspectum hostis fugiendum: sicut agit vir cordatus cum muliere nequam, cui certè dedecus foret, si cum provo-

cante se congredetur armis, imò si id faceret; si eam prosterneret, ab omnibus derideretur, omnes in se concitaret; pari modo in hoc conflictu.

Reformatio per proposita.

1. **F**Requenter cum omnia, tum nominatim illud vitium detestabor, præsertim manè & vesperè, utpote quòd animam fœdet, & cor templum Spiritus sancti violet, & lupanar efficiat.
2. Primas cogitationes protinus excludam, & ne irrepant, otium vitabo, hujus turpitudinis fomitem.
3. Dum motus insurgunt, alapam mihi infligam, præsertim in oratione, dicens: *colaphizet te Deus, non diabolus.*
4. Speciales orationes ad hoc habebo in promptu, uti sunt, *Virgo singularis, inter omnes miis, nos culpis solutos, mites fac & castos.*
5. Sensuum portas diligenter custodiam, nominatim visum & tactum, bestiarum tactus, & quicquid incendit, vitabo.
6. Con-

6. Considerabo fœditatem carnis, brevî futurum in cadaver scatens vermibus, bufonibus, serpentibus, hoccine concupiscis, huccine adhinnis caro?

7. Cibum potumque moderatè sumam, utpote incentiva hujus sceleris, si intemperanter usurpantur.

8. Cùm de fide sit, quòd caro & sanguis Regnum Dei non possidebunt; infernales pœnas mihi præfigam, easque frequenter meditabor.

G E M I T U S V I I I .

Quòd Melancholiâ vexetur.

NEMO mea vota, gemitus & suspiria novit, nisi tu Deus, cordium scrutator, quantis obruar fluctibus, quantis premar angustiis: tibi se pandit cor meum Deus meus. Vide Domine afflictionem meam, & erue me; Ah si sic mihi futurum erat ut quid profuit, vixisse in claustro inter tot Spiritûs angustias? & quid moror?

Conquerar, an fileam? justas habet iraquærelas, tu, qui nosti corda omnium, &